FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 38, št. 1
FEBRUAR 2018

V TEJ ŠTEVILKI:

⇨ **VOŠČILO**

⇨ **PONIŽNOST**

⇨ **JASLICE**

⇨ **V SLOVO**

http://zupnija-dolnji-logatec.rkc.si/

DRAGI BRATJE IN SESTRE!

Vsak od nas nosi v srcu hrepenenje po sreči, miru, ljubezni, prijaznih odnosih, zdravju itn. Poleg tega ima marsikdo že narejen načrt, kaj bi rad zboljšal v novem letu. Skupaj z g. župnikom želiva, da bi se vaše dobre želje izpolnile, da bi nam Bog podaril veliko lepih trenutkov povezanosti v molitvi in vsakodnevnih srečanjih.

Naj vas Jezus Kristus varuje in blagoslovi ter Mati Božja Marija naj vas spremlja v vsakem trenutku novega leta. Vse dobro.

g. kaplan Rafael in
g. župnik Janez

LETNO POROČILO KATOLIŠKE CERKVE V SLOVENIJI 2017 (NEKAJ PODATKOV)

Leta 2017 je v Cerkvi na Slovenskem delovalo:

- 14 škofov,
- 778 škofijskih duhovnikov,
- 267 redovnih duhovnikov,
- 1045 vseh duhovnikov,
- 30 stalnih diakonov,
- 495 redovnic,
- 612 laiških katehistinj in katehistov ter
- 10.944 prostovoljk in prostovoljcev Karitas.

Nekaj najpomembnejših podatkov katoliške Cerkve v svetu:

Na dan 31. decembra je bilo na svetu 1.284.810.000 katoličanov, kar je 12.529.000 več kot v predhodnem letu.

Najvišji odstotek katoličanov je v Ameriki (63,7 % prebivalstva), sledijo Evropa (39,9 % prebivalstva), Oceanija (26,4 % prebivalstva), Afrika (19,4 % prebivalstva) ter Azija (3,2 % prebivalstva).

Skupno število škofov je 5.304.
Število škofijskih in redovnih duhovnikov na svetu znaša 415.656 oseb.

Število redovnikov, ki niso duhovniki je 54.229, redovnic pa je bilo vseh skupaj 670.330.

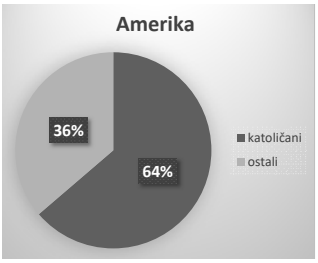

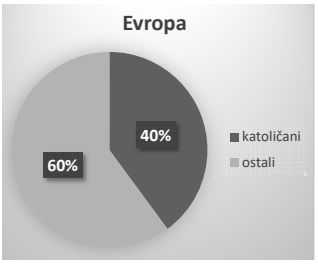

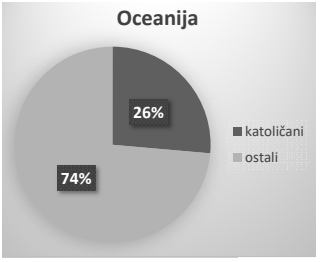

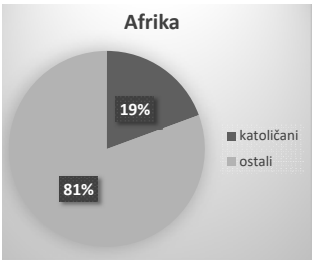

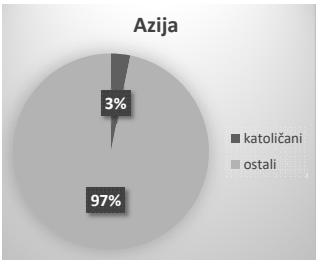

IZ PAPEŽEVE HOMILIJE O PONIŽNOSTI

Ponižani David

David je bil »veliki«, je dejal papež Frančišek. Premagal je Filistejca, bil je plemenite duše, saj bi dvakrat lahko ubil Savla, kar ni storil. A bil je tudi grešnik, imel je »velike grehe«: prešuštvo in uboj Batšebinega moža Urije. A Cerkev ga vendarle časti kot svetnika, kajti pustil je, da ga je Gospod spremenil, da mu je odpustil grehe; priznal je, da je grešnik.

O Davidovem ponižanju govori tudi današnje berilo. Davidov sin Absalom organizira proti njemu upor. V tistem trenutku David ne misli nase, ampak kako rešiti ljudstvo, tempelj, skrinjo zaveze. In zbeži, kar se lahko zdi strahopetno, a je pogumno dejanje. Jokal je, hodil s pokrito glavo in bosih nog. A David ni ponižan samo s porazom in begom, ampak tudi z žalitvijo. Med begom ga mož po imenu Simej preklinja in pravi, da je Gospod obrnil nanj vso kri Savlove hiše, na mestu katerega kraljuje. Kraljestvo je dal v roke njegovemu sinu Absalomu. V nesreči si, ker si krvoločnik, mu pravi. David pa ga pusti, naj preklinja, češ prav ga njegovi možje hočejo braniti. Gospod mu je naročil, naj preklinja, in morda bodo te žalitve ganile Gospodovo srce in ga bo blagoslovil, pravi David.

Ni prave ponižnosti brez ponižanja

David je šel na Oljsko goro, kar je po papeževih besedah napoved Jezusovega vzpona na Kalvarijo, ko bo daroval svoje življenje – žalilo se ga bo, se ga odstranilo. Kar kaže na Jezusovo ponižnost. »Včasih mislimo, da ponižnost pomeni mirno hoditi, morda hoditi s sklonjeno glavo in gledati v tla. A prašiči tudi hodijo s sklonjeno glavo. To ni ponižnost,« je izpostavil papež Frančišek. »To je hlinjena ponižnost, ki ne rešuje in ne varuje srca. Prav je, da razmislimo o naslednjem: ni prave ponižnosti brez ponižanja. In če ti nisi sposoben dopustiti, nositi na ramenih ponižanje, ti nisi ponižen. Pretvarjaš se, da si, a v resnici nisi.«

Ponižanja prenašati v upanju

David sprejme na svoja ramena lastne grehe, je nadaljeval papež. David je svetnik. Jezus s svetostjo Boga je Sveti. David je grešnik. Jezus je grešnik, ampak z našimi grehi. Oba dva pa sta ponižana. »Vedno obstaja skušnjava, da bi se borili proti tistemu, ki nas obrekuje, proti tistemu, ki nas ponižuje, zaradi katerega doživljamo sram, kakor je to bil Simej. David pa pravi: 'Ne.' Gospod pravi: 'Ne.' To ni pot. Pot je tista Jezusova, napovedana z Davidom – prenašati ponižanje. 'Morda se bo Gospod ozrl na mojo bridkost in mi bo storil dobro v zameno za kletev, ki me danes zadeva.' Prenašati ponižanja v upanju,« je dejal sveti oče. Ponižnost ni, da se pred žalitvijo takoj začnemo upravičevati, da bi izpadli kot dobri. Če ne znaš živeti ponižanja, nisi ponižen – to je zlato pravilo.

Papež Frančišek je homilijo sklenil s povabilom: »Prosimo Gospoda za milost ponižnosti, a s ponižanji. Neka redovnica je govorila: 'Sem ponižna, a ponižana – nikoli!' Ne, ni ponižnosti brez ponižanja. Prosimo za to milost. In če je kdo dovolj pogumen, lahko – kakor nas uči sv. Ignacij – prosi Gospoda, naj mu pošlje ponižanja, da bi bil bolj podoben Gospodu.«

Vir: Radio Vatikan

SEMINAR SVETOPISEMSKIH URIC V LOGATCU

V soboto, 9. decembra 2017, smo se v prostorih Miklavževega vrtca zbrali tisti, ki smo se prijavili na seminar Svetopisemske urice za otroke. Seminar sta vodili sestra Jožica Merlak in sestra Ivica. Že ob prihodu v sobo sem začutila prijetno vzdušje, mir in spokojnost.

Vsaka svetopisemska urica se prične s pozdravom: »Dober dan _____ (ime otroka), lepo je, da si tukaj«, zato smo se na ta način pozdravili tudi mi. Nato smo zmolili rožni venec in pričeli s seminarjem. Da bi lažje predajali Božjo besedo otrokom, nam je sestra Jožica najprej predstavila nekatere značilnosti otroka, saj otrok doživlja, razmišlja, čuti in izkuša drugače kot odrasli. Najbolj se mi je vtisnila misel, ki pravi, da tako kot se otrok lahko prepusti naročju staršem, se lahko prepusti tudi Božjemu naročju. Med pripovedovanjem sestre Jožice se mi je večkrat orosilo oko, saj je sestra pripovedovala s posebnim žarom in ljubeznijo.

Kasneje smo vsi navzoči na seminarju postali otroci, sestra Jožica in sestra Ivica pa naši katehistinji. Ob tem smo se zabavali in zelo nasmejali. Vsaka Božja beseda je bila poleg branja iz Svetega pisma upodobljena tudi na konkreten na-

čin, preko dramatizacije, igre, slik, gibanja, plesa ..., saj se otroci najbolje učijo celostno – prek vseh čutil. Spoznala sem, kako pomembno je stvari prikazati počasi, brez obširnega govorjenja, saj se otroci največ naučijo z opazovanjem. Ker sem letos prvič v vlogi katehistinje pri Družinskem verouku, sem se velikokrat znašla v situaciji, da sem razmišljala, kako bom Božjo besedo otrokom razložila. Sestra Jožefi pravi ravno obratno. Ne razmišljaj, kako boš Božjo besedo razložil otroku. Razmišljaj, kaj Božja beseda sporoča tebi.

Seminar mi je ponudil veliko novih idej, ki jih bom vsekakor uporabila pri svojem delu. Veselim se nadaljevalnega seminarja, ki bo 3. marca.

Zaključila bi s prelepim stavkom voditeljice seminarja: »Ko se otrok dotika Svetega pisma, se Bog dotika otroka.«

Estera Stojko
Foto: Damjana Cukjati

STARA ŠTALCA ZA NOVOROJENO DETE

Logaška družina si je na Stranski poti kupila prostor za bodoči dom. Najstarejša Ana je s svojim talentom narisala sveto družino in svete tri kralje. Vesela in hvaležna sem, da so si v tem sodobnem času drznili pričevati za svojo vero na tako prisrčen in odkrit način.

Navdušena soseda
Foto: Tamara Velušček

KOŠČEK SIRA ZA BOGA

Družine, vključene v Družinski verouk v Logatcu, smo v zadnjem adventnem času poskrbele za jaslice na prostem. Hlevček, sveta družina, nekaj ovčk in njihov pastir s sirčkom v rokah stojijo pod arkadami Jožefove kapelice. Mimoidočim smo žele-

li podariti nežno, tiho prisotnost Boga, ki se daruje prav za vsakega izmed nas.

Očetje so poskrbeli za postavljanje hleva, napeljavo lučk in smreko. Otroci so okraševali lesene kolute in šivali angele za smrekico, mame pa smo se posvetile predvsem ovcam. Le te so bile že prvo noč razbite in razmetane v okolici, a to nam ni vzelo volje. Še toliko bolj zavzeto smo postavili sveto družino prav za tiste, ki iščejo svoj mir, ki ga daje edino Novorojeni.

Foto: Damjana Cukjati in Gregor Bajc

PRIMOŽ MED NAMI

Letos družinski verouk v naši župniji poteka tretje leto in že od samega začetka je bila družina Škerbec vključena v to obliko verouka. V tem času so se med nami spletla nova prijateljstva ali pa so se stara še bolj okrepila. Ko smo pri katehezah skupaj iskali odgovore na različna življenjska vprašanja in razmišljali kje smo na poti vere, je bil Primož vedno pripravljen z nami podeliti svoje osebne izkušnje, svoja spoznanja in izkustvo Boga.

Nenadna smrt Primoža nas je močno pretresla. Večer pred njegovo smrtjo so očetje skupaj pospravili jaslice pred kapelo sv. Jožefa, in seveda je bil Primož zraven, tako kot je bil pri vseh »izrednih akcijah«. Pri katehezi smo še sedeli skupaj in razmišljali o čudežih v našem življenju, molili drug za drugega in skupaj peli. Primož je bil poln hvaležnosti za svojo družino, za službo in tudi za vsak nov podarjeni dan, saj se je po dveh težkih zdravstvenih zapletih v preteklosti tega dobro zavedal. Bil je poln zaupanja v Božjo previdnost in načrt, ki ga ima s slehernim izmed nas.

Zato ne moremo razumeti, kako da ga je že nekaj ur kasneje Bog nenadoma poklical k sebi.

A kot smo pri katehezah že večkrat poslušali in skupaj razmišljali, *Gospodove misli niso naše misli in Njegova pota niso naša pota.* Nekoč bomo razumeli!

Bogu smo hvaležni, da smo smeli Primoža poznati, ga imeti v svoji sredi, tudi ob njem in z njim odkrivati lepoto in dobroto Boga, za njegovo pripadnost naši skupini, za vso pomoč ter materialne in duhovne darove.

Dragi Primož, pogrešali te bomo!

Družinski verouk
Foto: Marjan Papež

KOLOFON

Izdaja: *župnija Dolnji Logatec*
Odgovarja: *Janez Kompare*
Glavni urednik: *Alen Širca*
Naklada: *600 kos*
Spletni naslov: *http://zupnija-dolnji-logatec.rkc.si/*
Prispevke pošljite na naslov: *farni.list.logatec@gmail.com* do 15. v mesecu.